

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623202740
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:1623202740.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, XXX XX C. D. E., právne zastúpenému LEGALINK s. r. o., so sídlom Mlynské nivy 53, 821 09 Bratislava, IČO: 50 990 365 o zaplatenie 16.553,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 408,74 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 408,74 eur od 25.11.2020 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Malacky dňa 01.12.2023 a postúpenou Okresnému súdu Poprad, pracovisko Kežmarok dňa 28.05.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.473,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.106,70 eur od 25.11.2020 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 16.10.2023 medzi postupcom Tatra banka, a. s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 a ním ako postupníkom postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanému tvrdiac, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 01.09.2019 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Podľa neho zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.2 V žalobe ďalej tvrdil, že žalovaný neplatil splátky v dohodnutých termínoch, čím sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Z dôvodu porušenia povinností postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil podaním zo dňa 24.11.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná tri mesiace pred jej vyhlásením. Ďalej tvrdil, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 7.477,31 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.106,70 eur, z riadneho úroku vo výške 347,36 eur, z úroku z omeškania vo výške 3,55 eur, z poplatkov vo výške 16,- eur a sankčných poplatkov vo výške 3,70 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaný nevykonal žiadne úhrady. Dlžná suma pozostáva zo sumy 7.473,376 eur a predstavuje istinu úveru vo výške 7.106,70 eur, riadny úrok vo výške 347,36 eur, neuhradené sankčné poplatky vo výške 3,70 eur, neuhradené poplatky vo výške 16,- eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 7.106,70 eur od 25.11.2020 do zaplatenia, ktorých úhradu žalobca požaduje priznať v tomto spore. V súvislosti so začiatkom plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a ohľadom splnenia podmienok aktívnej vecnej legitímácie na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 a sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o postúpení súboru pohľadávok zo dňa 16.10.2023 s prílohou, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2019, oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie zo dňa 25.11.2020 s podacím hárkom, všeobecné obchodné podmienky Tatra banky, a. s., sadzobník poplatkov Tatra banky, a. s., výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 30.09.2020 s podacím hárkom, prehľad splácania žalovaným, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.10.2023 a pokus o zmier zo dňa 10.11.2023.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 16.07.2024. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním doručeným na výzvu súdu dňa 25.12.2024 oznámil, že v časti zaplatenia istiny 408,74 eur berie svoju žalobu späť, nakoľko z jeho strany došlo k chybe v počítaní, keď bol k uplatnenej istine započítaný zmluvný úrok, ktorý si v konaní neuplatňuje. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 7.065,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.697,96 eur od 25.11.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

6. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu v časti istiny späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúci podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

9. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 7.065,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.697,96 eur od 25.11.2020 do zaplatenia a náhrada trov konania.

10. Okresný súd Malacky v spore nariadil pojednávanie na deň 23.06.2025, pred konaním ktorého vzniesol žalovaný námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Malacky. Spis bol v súlade s § 41

v spojení s § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku postúpený miestne príslušnému Okresnému súdu Poprad, pracovisko Kežmarok.

11. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku týkajúcich sa skúmania bonity žalovaného pred uzatvorením zmluvy, predloženia všetkých dokladov a výstupov z registrov, ktorými bola overovaná jeho bonita a taktiež na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

12. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 09.07.2025, v ktorom tvrdil, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Žalovaný bol v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 30.09.2020, ktorá mu bola doručená dňa 08.10.2020 a oznámením o vyhlásení splatnosti spolu s výzvou na zaplatenie zo dňa 25.11.2020, ktorú prevzal dňa 03.12.2020. Obe tieto výzvy sú nepochybne svojím obsahom výzvou v zmysle cit. ustanovenia, keď navyše oznámenie o vyhlásení splatnosti obsahuje aj výzvu dlžníkovi na úhradu dlžnej sumy. Svoje tvrdenie podoprel aj rozhodovacou praxou iných krajských súdov. Zdôraznil, že žalovanému bolo zaslané aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.10.2023, a preto s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo 1/2009 a rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR napr. sp. zn. 29Cdo/4868/2009, sp. zn. 32Odo/293/2002 ani prípadná (domnelá) neplatnosť postúpenia pohľadávky nemá vo vzťahu dlžník-veriteľ (postupník) žiadnu relevanciu a možno ju riešiť len medzi postupcom a postupníkom, keďže postúpenie pohľadávky nemá okrem zmeny veriteľa pre dlžníka prakticky žiadny význam.

13. K skúmaniu bonity žalovaného uviedol, že jeho právny predchodca mal v čase poskytnutia úveru z úverového registra informáciu, že nemá žiadne existujúce záväzky. V žiadosti deklaroval spotrebiteľ príjem 730,- eur mesačne, avšak veriteľ počítal s mesačným príjmom vo výške 584,- eur, o ktorom získal informácie zo Sociálnej poisťovne. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a jednej vyživovanej osoby, ktorú uviedol v žiadosti, a to v sume 306,16 eur (210,20 eur + 95,96 eur). Ďalej zohľadnil paušálne výdavky, ktoré v zmysle opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod., ktoré boli vypočítané ako rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšenú o 40 % - teda 111,14 eur (584,00 eur - 306,16 eur) * 40%). Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola vo výške 417,30 eur. Výpočet DSTI bol realizovaný nasledovne: $DSTI = (124,00 \text{ eur}) / (584 \text{ €} - 417,30 \text{ eur}) = 0,74$, teda neprekročil hodnotu 1. V prípade výdavkov spotrebiteľa na peňažné záväzky a na zabezpečenie základných životných potrieb poukázal na priloženú odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 14.03.2024 vo veci NBS-000-096-061. S vyjadrením okrem už uvedenej odpovede Národnej banky Slovenska predložil aj dôkazy k preukázaniu skúmania bonity žalovaného.

14. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 01.10.2025, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani jeho právny zástupca, ktorý neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 24.09.2025 a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím vo veci samej v ich neprítomnosti. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

15. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu predložil vyjadrenie zo dňa 30.09.2025, v ktorom namietal neplatnosť zosplatenia dlhu s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 a bezúročnosť poskytnutého úveru s dôvodu porušenia ustanovení § 11 ods. písm. b), d), f) a g) a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V rámci svojho prednesu trval na nedôvodnosti podanej žaloby z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu a absencie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatil. Zdôraznil, že výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno nahradiť výzvou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na zjednocujúce rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.7.2025, sp. zn. 1VCdo/4/2025, nakoľko do konania musia byť predložené obidve výzvy

samostatne a musia byť doručené žalovanému. Žiadal preto, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

16. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu, a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné ei neúctelné, zistil nasledovný skutkový stav:

17. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou - veriteľom a žalovanou ako klientom - dlžníkom bola dňa 01.09.2019 uzavretá písomná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“ alebo „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bolo podľa čl. I poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 7.000,- eur s pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami vo výške 124,- eur, ktoré sa skladajú zo splátky istiny a splátky úroku z nesplatenej istiny úveru. Úver bol žalovanému poskytnutý pri úrokovej sadzbe 14,4 % ročne po celú dobu splatnosti, výške RPMN 15,71%, s uvedením predpokladov pre výpočet RPMN, výškou odplaty 16,40 % a dobe trvania zmluvy do úplného vysporiadania záväzkov zo zmluvy. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na dňa 25.08.2019, poslednej splátky na dňa 25.07.2027, frekvencia splátok bola mesačne s termínom splatnosti splátok každý 25. dňa príslušného mesiaca a potom splátok 96. Úver bol poskytnutý bez poistenia. Výška celkovej čiastky bola uvedená v sume 11.999,36 eur.

18. Právny predchodca žalobcu vo výzve pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 30.09.2020 vyzval žalovaného na úhradu bezodkladne, najneskôr do 5 kalendárnych dní, s tým, že vo výzve uviedol, že ku dňa 29.09.2020 eviduje pohľadávky v omeškaní, a to nepovolené prečerpanie na úcte vo výške 98,24 eur a spotrebiteľský úver vo výške 274,51 eur. Zároveň vo výzve upozornil žalovaného, že ak pohľadávku v stanovenom termíne neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uvedených úverových produktov. Výzva bola žalovanému doručená dňa 08.10.2020 (čl. 94 spisu).

19. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 25.11.2020 vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru, pričom dňom doručenia tohto oznámenia sa v zmysle zmluvy o úvere stáva pohľadávka splatnou. Celková dlžná suma k 24.11.2020 bola 7.455,39 eur, z toho istina 6.697,96 eur, riadny úrok 738,23 eur, úrok z omeškania 3,20 eur a náklady spojené s vymáhaním 16,- eur a banka vyzvala žalovaného na jej úhradu bezodkladne. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 03.12.2020 (čl. 95 spisu).

20. Z prehľadu splácania na čl. 64 spisu mal súd preukázané, že k čerpaniu úveru došlo dňa 01.08.2019, a to tak, že suma 7.000,- eur bola poskytnutá žalovanému. V rovnaký dňa bol z účtu žalovaného stiahnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 140,- eur. Žalovaný poslednú splátku úveru vo výške 84,- eur uhradil dňa 25.07.2020.

21. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovaným bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predčasne zosplatený a pohľadávka veriteľom bola následne na základe zmluvy o postúpení súboru pohľadávok zo dňa 16.10.2023 postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky žalobca oznámil žalovanému oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.10.2023, ktoré v rovnaký dňa podal na poštovú prepravu (čl. 159 spisu). Napokon pokusom o zmier zo dňa 10.11.2023 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu v celkovej výške 8.100,33 eur, a to najneskôr do 10 dní od doručenia.

22. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že sa jedná o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (einnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve je aj priamo uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Obeianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Obeiansky zákonník znením účinnom ku dňa 01.08.2019 (ďalej len „Obeiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez

oh3adu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávate3 so spotrebite3som. Ustanovenia o spotrebite3ských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebite3, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebite3om. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávate3 je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebite3skej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikate3skej einnosti. Spotrebite3 je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebite3skej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej einnosti alebo inej podnikate3skej einnosti.

24. Pod3a § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebite3skej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávate3 uplatniť právo pod3a § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebite3a v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Pod3a § 565 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže verite3 žiadať o zaplatenie celej poh3adávkovej pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí ureené. Toto právo však môže verite3 použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Pod3a § 1 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. o spotrebite3ských úveroch a o iných úveroch a pôžiekach pre spotrebite3ov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 01.08.2019 (ďalej len „zákon e. 129/2010 Z. z.“) spotrebite3ským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peoážnych prostriedkov na základe zmluvy o spotrebite3skom úvere vo forme pôžiky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej verite3om spotrebite3ovi. Spotrebite3ský úver pod3a tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebite3a alebo na účet stavebného sporite3a, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebite3 alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebite3a; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebite3ského úveru pod3a § 15 alebo poskytnutie spotrebite3ského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou verite3ovi oprávnenému poskytovate3ovi úveru pod3a tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebite3ským úverom sú aj mladomanželský úver pod3a osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery pod3a osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebite3om na účely rekonštrukcie nehnute3nosti ureenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru pod3a odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Pod3a § 1 ods. 8 zákona e. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Obeianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

28. Pod3a § 2 písm. d) zákona e. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebite3skom úvere zmluva, ktorou sa verite3 zaväzuje poskytnúť spotrebite3ovi spotrebite3ský úver a spotrebite3 sa zaväzuje poskytnuté peoážné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebite3a spojené so spotrebite3ským úverom.

29. Pod3a § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 16.10.2023 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením eo len easti svojho peoážneho záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju poh3adávkou zodpovedajúcu tomuto peoážnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie poh3ádávok zo zmlúv o spotrebite3skom úvere pod3a osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie poh3ádávok zo zmlúv o úveroch na bývanie pod3a osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením poh3adávkou uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peoážny záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak účet všetkých omeškanií klienta so splnením eo len easti toho istého peoážneho záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení poh3adávkou je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená poh3adávkou; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o

jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahranienej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným do 01.08.2019, eerpanie úveru vo výške 7.000,- eur a ani nesplácanie úveru žalovaným a tým uplatnenie práva verite3a na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca však v spore tvrdil, že poh3adávkou voei žalovanému nadobudol postúpením, priom ako dôkaz sa odvolával na Zmluvu o postúpení súboru poh3ádávok a prílohu k nej a ako dôkaz taktiež predložil Oznámenie o postúpení poh3adávkou zo do 19.10.2023 s preukázaním jeho dorueovania žalovanému podacím hárkom na el. 159 spisu.

31. Vzh3adom na skutoenos?, že verite3om, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná poh3adávkou nebol žalobca ale banka – Tatra banka, a. s. a vzh3adom na tvrdenie žalobcu, že poh3adávkou voei žalovanému mu bola postúpená zmluvou o postúpení poh3ádávok, povinnosťou súdu bolo ex offo skúmať splnenie podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách. Z tohto ustanovenia je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia poh3adávkou bankou na iný subjekt môže byť iba poh3adávkou alebo jej eas?, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky, a skutoenosti, že klient banky je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie poh3adávkou banky na iný subjekt a musia byť kumulatívne splnené v ease postúpenia poh3adávkou. Postúpenie poh3adávkou, ktoré je v rozpore s cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom, a pod3a ust. § 39 Obeianskeho zákonníka absolútne neplatné. Pod3a § 525 ods. 2 Obeianskeho zákonníka postúpenie poh3adávkou v rozpore so zákonom je vylúeené (zakázané). Je preto nevyhnutné, aby súd skúmal splnenie všetkých hmotnoprávných zákonných podmienok predchádzajúcich postúpeniu poh3adávkou a v nadväznosti na to vyvodil záver, ei je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný.

32. Zákonná úprava postúpenia poh3adávkou bankou alebo pobočkou zahranienej banky je obsiahnutá v zákone e. 483/2001 Z. z. o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní poh3ádávok v §§ 524 až 530 Obeianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie poh3adávkou banky, ktoré museli byť splnené v ease postúpenia poh3adávkou upravoval ku dou, kedy malo dôjsť k postúpeniu poh3adávkou (teda ku dou 16.10.2023) § 92 ods. 8 zákona o bankách.

33. Pod3a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo do 27.10.2021, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky e. 2/2022 pod R 6 v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok pod3a § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pred postúpením poh3adávkou zaťažuje verite3a, a to aj v prípade, že spotrebite3 nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia verite3a. Uvedené rozhodnutie nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo do 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky e. 8/2018 pod eíslom R 60/2018 so záverom, cit.: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením poh3adávkou. Postúpenie poh3adávkou banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Vzh3adom na uvedené nemôžu byť pod3a názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení poh3adávkou v Obeianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní poh3ádávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie poh3adávkou banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Obdobný záver plynie aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo do 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, pod3a ktorého podmienky pod3a § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju poh3adávkou inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení poh3adávkou pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

34. Banka má teda nepochybne právo postúpiť zmluvou o postúpení aj celú úverovú poh3adávkou na iný subjekt. Jednou z podmienok pre platné postúpenie poh3adávkou pod3a ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba poh3adávkou alebo jej eas?, ktorá

je už splatná. Podmienky zosplatnenia spotrebiteľského úveru dohodnutého v splátkach upravujú ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, podľa ktorých veriteľ môže uplatniť právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere pre nezaplatenie niektorej splátky vyplývajúce z ust. § 565 Obeianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní. Musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Toto právo pritom môže uplatniť iba za podmienky, že spotrebiteľ bol naozaj upozornený aspoň v lehote 15 dní.

35. Je nesporné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa, ktorý tak môže urobiť pre ktorúkoľvek, a to aj jedinou splátku za splnenia zákonom predpokladaných podmienok. Dôsledok, ktorý môže veriteľ dosiahnuť pre nezaplatenie eo i len jedinej splátky, podmieňuje nutnosť náležitého zdefinovania práve tej konkrétnej splátky, od ktorej veasného nesplnenia sa zosplatnenie celého úveru má odvíjať. Účelom § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka je aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi odvrátiť dôsledok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to zaplatením splátky, pre ktorú k takémuto mimoriadnemu úkonu zo strany veriteľa môže dôjsť.

36. Okolnosť náležitého zdefinovania konkrétnej splátky je rovnako relevantná z hľadiska využitia predmetného oprávnenia veriteľa, ktoré je podľa § 565 Obeianskeho zákonníka easovo limitované do splatnosti najbližšej splátky. Veriteľ má pritom právo vybrať si, pre nezaplatenie ktorej splátky bude požadovať úhradu celého dlhu. Tento výber je ale spojený s povinnosťami dodržať zmluvnú lehotu. Napokon, vymedzenie „zroenosti nesplnenej splátky“ je významné taktiež vo vzťahu k plynutiu preleacej doby podľa § 103 Obeianskeho zákonníka v spojení so závermi súvisiacej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky; bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR R 29/2023 (sp. zn. 7Cdo/268/2022 zo doa 24.01.2024)

37. V tomto spore žalobca preukázal, že listom zo doa 30.09.2020 označeným ako výzva pred mimoriadnou splatnosťou, doručeným žalovanému doa 08.10.2020, banka upozornila žalovaného, že ku dou 29.09.2020 eviduje na spotrebiteľskom úvere nedoplatok vo výške 274,51 eur, vyzvala žalovaného na bezodkladné zaplatenie dlžnej sumy a upozornila ho, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade nedoplatku, banka pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Ialej preukázal, že následne listom zo doa 25.11.2020, ktorý žalovaný prevzal doa 03.12.2020 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie“, banka žalovanému oznámila, že napriek jej predchádzajúcim písomným výzvam neeviduje úhrady splatnej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere e. XXXXXXXXXXXX a keďže tento stav pretrváva viac ako tri mesiace od vzniku omeškania, v zmysle príslušných ustanovení pôžičky/úveru vyhlasuje splatnosť pôžičky/úveru. Doom doručenia tohto oznámenia sa stáva splatnou pohľadávka z pôžičky/úveru, ktorej výška ku dou 24.11.2020 je 7.455,39 eur. Zároveň vyzvala žalovaného na predeasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to bezodkladne po doručení tohto oznámenia na účet uvedený vo výzve.

38. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka označené ako výzva pred mimoriadnou splatnosťou nevymedzovalo splátku, ktorej nezaplatenie bolo urejúce pre využitie oprávnenia banky zosplatniť úver. Nie je preto možný iný záver súdu, než konštatovanie neplatnosti daného právneho úkonu pre jeho neureitosť. Obdobne treba uvedené aplikovať aj pre nadväzujúci úkon vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Obeianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/14/2024 z 27.02.2025).

39. Podľa záveru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo doa 25.01.2024, cit.: „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predeasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predeasne zosplatnil celý dlh“. Rovnako tak Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo doa 26.06.2024 uviedol, cit.: „...v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predeasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predeasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je

potrebná z dôvodu identifikácie prvého doa plynutia premleacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k eiasťoenu plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, priedom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informaenej asymetrie môže byť poškodený.“

40. K uvedeným záverom sa priklonil Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ialšom uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2024 zo doa 25.09.2024, podľa ktorého, cit.: „.....neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Obeianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľňou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Obeianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku eoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

41. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že ani jeden z vyššie uvedených listov (právných úkonov banky) neobsahoval konkretizáciu splátky, ktorej nezaplatenie bolo urejúce pre využitie oprávnenia veriteľa predeasne zosplatniť celý úver, a pre ktorú veriteľ aj celý úver predeasne zosplatnil. Preto súdu neostávalo nie iné, iba skonštatovať neplatnosť uvedených právných úkonov veriteľa pre ich neureitosť (§ 37 Obeianskeho zákonníka) a predeasnému zosplatneniu úveru nepriznať právne účinky. Podľa už uvedenej ustálenej judikatúry najvyššieho súdu platné upozornenie a predeasné zosplatnenie celého úveru obsahujúce konkretizáciu splátky sú nevyhnutnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky bankou na iný subjekt. V prípade, ak tieto právne úkony preukážate konkrétizáciu splátky neobsahujú, nemôže byť platná zmluva o postúpení pohľadávky, z ktorej žalobca vyvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

42. Podľa názoru súdu žalobca v tomto spore nepreukázal ani splnenie druhej zákonnej podmienky, a to písomnej výzvy banky adresovanej dlžníkovi v zmysle citovaného ustanovenia § 98 ods. 2 zákona o bankách. Vyhotovenie a doručenie takejto písomnej výzvy banky pred postúpením pohľadávky zmluvou žalobca v konaní netvrdil a za takúto výzvu nemožno považovať výzvu veriteľa pred mimoriadnym zosplatnením úveru a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

43. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi, a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj kei napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením eo i len easť svojho záväzku voei banke v omeškani, musí si byť vedomý a musí poeítať s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voei nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t. j. subjektu, voei ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožiteľnej národnou bankou.

44. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t. j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovateľné a nevymožiteľné národnou bankou, dal zákonodarca v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebiteľovi možnosť, rozhodnúť sa, ei aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu, ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť, a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať s vedomím, že sám svojím konaním, kei ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva.

45. Banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi, nie je oprávnená spotrebiteľa o toto jeho rozhodnutie pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľa korešponduje zákonná povinnosť banky,

aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

46. V tomto smere súd uvádza, že za súčasť ustálenej judikatúry považuje názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018) aj v dvoch aktuálnych rozhodnutiach, a to v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, v ktorých vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“. Na rozhodnutie sp. zn. 2Cdo/266/2020 nadviazal Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. 10. 2022 a v najnovšom sp. zn. 9Cdo/90/2023 z 30. 10. 2024, v ktorom sa odklonil od svojho predchádzajúceho právneho názoru uvedeného v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27. 09. 2023, v ktorom skonštatoval, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, pričom výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ).

47. Súd preto za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nemohol za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek tomu, že žalobca preukázal ich doručenie. Rovnako tak oznámenie o postúpení pohľadávky a samotné tvrdenie žalobcu v podanej žalobe a vyjadrení zo dňa 09.07.2025 o tom, že podľa neho nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky nepreukazujú, lebo obsahom ani účelom nie sú výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

48. Keďže účelom zákona bolo po výzve banky poskytnúť klientovi 90-dňovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvrátiť cesiu pohľadávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peoazný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, nemôže byť touto výzvou výzva/upomienka uskutočnená kedykoľvek v priebehu trvania úverového vzťahu (v tomto prípade tzv. výzva pred mimoriadnou splatnosťou vyhotovená viac ako tri roky pred postúpením pohľadávky), ale musí to byť výzva na úhradu už splatnej pohľadávky, ktorá sa následne má postúpiť. Vzhľadom na jasnú úpravu v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre banky nemôže byť žiaden problém v prípade, že hodľajú svoje pohľadávky postúpiť, realizovať výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto nemožno v žiadnom prípade akceptovať výzvy, ktorými sa sleduje niečo úplne iné (predčasné zosplatenie úveru), kde toto je ich hlavným obsahom a zároveň predmetom pozornosti adresáta, a to v case viac ako tri roky pred postúpením.

49. Je preto možné uzavrieť, že žalobca žiadnu inú písomnú výzvu žalovanému s dokladom o doručení, resp. doručovaní súdu nepredložil. Takou výzvou nemôže byť ani samotná žaloba, lebo tá bola žalovanému doručená až po postúpení pohľadávky. Rovnako ani veasné a riadne oznámenie o postúpení pohľadávky nemôže konvalidovať skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom. Keďže podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené neboli, je postúpenie pohľadávky banky (právneho predchodcu žalobcu) na žalobcu v dôsledku uvedeného v zmysle ustanovenia § 39 Obeianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, dôsledkom eoho je skutočnosť, že žalobcovi nesvedel v tomto konaní aktívna vecná legitímácia. Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky, nepreukázal, že predmetom postúpenia bola splatná pohľadávka a taktiež nepreukázal riadnu písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej riadne doručenie žalovanému, čím nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Tým, že z hmotnoprávneho hľadiska nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom zmluvy

o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2019, žalobcovi vo vzťahu k tejto pohľadávke nesvedel hmotné právo, a preto súd žalobu II. výrokom zamietol.

50. Na zdôraznenie správnosti uvedených záverov súd poukazuje aj na medzitým prijaté zjednocujúce rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.7.2025, sp. zn. 1VCdo/4/2025 (na ktoré už v rámci svojho prednesu poukázal aj právny zástupca žalovaného), ktorý po rozbere relevantných právnych ustanovení, a to § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch dospel k záveru, že cit.: „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný“.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalovanému priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný mal úspech aj v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom, nakoľko toto procesne zaviniť sám žalobca, keď nesprávne žaloval istinu pohľadávky. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

52. Záverom súd k písomnému podaniu žalobcu zo dňa 24.09.2025, v ktorom sa odvolával na ustanovenie § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvádza, že ak sám žalobca tvrdí, že uplatňuje žalobou plnenie z úveru, ktorý bol predčasne zosplatený, tak vzhľadom na § 149, § 150 ods.1 a § 153 CSP bolo jeho základnou povinnosťou v žalobe uviesť k tomu skutkové tvrdenia (ei výzvy spaoali náležitosti určitého právneho úkonu, ei a ako doručil výzvy a podobne) a nie oekávať, ei ho súd k ich doplneniu vyzve, keďže cieľom ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je chrániť slabšiu zmluvnú stranu (spotrebiteľa) a motivovať veriteľa. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať ex offa, nie je nieím ospravedlniteľné a nie je legitímne ani „oekávanie“ žalobcu, že v prípade pochybností o jeho nároku súd mu dá ďalší priestor ich odstrániť, nakoľko pochybnosti v takom prípade vzhľadom na jasnú zákonnú úpravu majú byť žalobcovi zrejme už v momente podávania takej žaloby. Keďže skutkové tvrdenia sú prostriedky procesného útoku, o ktorých platí, že majú byť uplatnené veas (§ 153 ods.1 CSP), na ich dodatočné uplatnenie by súd v zmysle § 153 ods. 2 CSP aj tak nemohol prihliadať, keďže by neboli uplatnené veas a vyžadovali by ďalší úkon (výzvu) súdu. Súd aj napriek tomu vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov za účelom preukázania skúmania bonity žalovaného a jeho aktívnej vecnej legitímácie. Napriek tomu zastáva názor, že nie je dôvod vyzývať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie ďalších dôkazov, lebo by tým v spore s ochranou slabšej strany vykonával úkony smerujúce k náprave pasivity a flagrantného porušenia procesných povinností silnejšej strany (žalobcu) tvrdiť a dokazovať, eo by odporovalo zásade koncentrácie a hospodárnosti konania (vii napr. aj rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/109/2019, v ktorom súd poukázal na materiálne korektívny prejednacej zásady).

53. Pre úplnosť k tvrdeniu žalobcu, že súd nepostupoval doposiaľ v zmysle § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku, dáva žalobcovi do pozornosti, že v zmysle citovaného ustanovenia súd po prednesoch strán na pojednávaní súdu určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Súd na pojednávaní konanom dňa 01.10.2025, ktorého sa žalobca dobrovoľne rozhodol nezúčastniť, postupoval v súlade s predmetným ustanovením a skúmal splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Skúmanie týchto podmienok (ex offa) nemôže byť pre žalobcu prekvapivé, keďže je spoločnou zaoberajúcou sa hromadným vymáhaním pohľadávok, ktorého aktívnu vecnú legitímáciu sa súdy dlhodobo zaoberajú v každom spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.